

РЕШЕНИЕ

№ 6043

гр. София, 22.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 23.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **1189** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от Административно процесуалния кодекс (АПК), във вр.с чл. 211 от Закона за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба на П. С. Л., ЕГН: [ЕГН], срещу Заповед № 513з-13029 от 28.12.2023г. на Директора на Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) при Министерство на вътрешните работи (МВР), с която на основание чл. 204, т. 3 от ЗМВР, чл.194, ал.2, т. 4 от ЗМВР, във вр.с чл. 197, ал.1, т. 3 от ЗМВР и чл.200, ал.1, т. 12 от ЗМВР му е наложено дисциплинарно наказание "Порицание" за срок от 1 (една) година.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на обжалваната заповед, издаването ѝ при допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила и при несъответствие с целта на закона, с искане за нейната отмяна. Счита, че издадената заповед страда от порок във формата, т.к. не били изложени мотиви, които да посочат фактическите и правни основания, налагащи издаването ѝ. Жалбоподателят счита, че административният орган не е успял да докаже вмененото му дисциплинарно нарушение, квалифицирано като такова по чл. 200, ал.1, т. 12 от ЗМВР, във вр.с т. 69, т.83, т. 85 и т.90 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР. Претендира също така и че определеното му дисциплинарно наказание не съответства на тежестта на извършеното нарушение, което води до несъобразяване от своя страна с целта на

закона.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се явява лично и с адв.Ю.. Молят съда да постанови съдебен акт, с който да уважи депозираната жалба по съображенията, изложени в нея. Претендира присъждане на направени по делото съдебни разноски, за което прилага списък съгласно чл.80 от ГПК.

В съдебно заседание ответникът – директорът на СДВР, редовно призован, се представлява от юрк.С., който оспорва жалбата по съображения, изложени в писмен отговор по нея. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар. Представя писмен отговор с изложени съображения относно неоснователността на жалбата.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството и не изразява становище.

Съдът, след като провери предпоставките за допустимост и след като констатира, че жалбата е подадена от лице по чл.147, ал.1 от АПК, чиито права са засегнати от оспорения административен акт, при спазване на срока по чл.149, ал.1 от АПК, срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт, а именно Заповед № 513з-13029 от 28.12.2023г. за налагане на дисциплинарно наказание "Порицание" на държавен служител в Столична дирекция на вътрешните работи, издадена от Директора на СДВР към МВР счита, че същата е процесуално допустима, поради което дължи разглеждането ѝ по същество.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235, ал.2 от ГПК, по препр.от чл. 144 от АПК приобщените по делото писмени и гласни доказателства, обсъди по отделно и в тяхната съвкупност и след като извърши по реда на чл.168, ал.1 от АПК цялостна проверка за законосъобразност на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, за да се произнесе взе предвид следното:

От фактическа страна:

Не се спори по делото, че жалбоподателят П. С. Л. е назначен на работа в системата на МВР със Заповед № 1181/11.02.1993г на длъжност полицаи към 01 РПУ при СДВР, като е отразено, че от 01.07.1998г. до 24.08.2020г. мл.инсп. Л. е заемал различни длъжности в МВР. Последно заеманата от него длъжност в системата на МВР е старши полицаи в 02 група на сектор 03 при отдел "Специализирани полицейски сили" при СДВР, на която е назначен със Заповед № 513з-12466/24.08.2020г. По време на службата си е награждаван многократно, като към момента на извършване на проверката няма налагани дисциплинарни наказания. Не се спори, че е запознат със специфичната длъжностна характеристика за длъжността, както и със заповеди, инструкции, вътрешни правила за организацията и реда за извършване на проверки, етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР и други нормативните актове, относими към изпълнението на служебните му задължения.

На 16.11.2023 г., жалбоподателят е участвал в осигуряването на сили и средства по охраната на обществения ред преди, по време и след провеждане на футболна среща между националните отбори на Република България и У. за Европейска квалификация на Национален стадион "В. Л." и провеждане на протест против ръководството на Б. около Национален стадион "В. Л.". Съгласно ежедневна ведомост за разстановка на силите и средствата. Жалбоподателят е бил на работа на 16.11.2023 година от 08:00 ч. до 20:00 ч. Разпоредено му е да остане и след 20:00 ч. За организацията по обезпечаване на събитията - футболна среща и протест с искане за оставката и нов

конгрес на Б. е изготвен План-разстановка на силите и средствата от МВР, ангажирани в охраната на обществения ред и безопасността на движението преди, по време и след приключване на футболната среща между отборите на Р. България и У.. Планът-разстановка на силите и средствата е одобрен от директор на СДВР на 16.11.2023 г. .Служителите от ОСПС-СДВР са инструктирани за стриктно спазване на полицейските правомощия, дисциплината, законността, етичните норми на служебно поведение при обезпечаване на обществения ред по време на провеждане на мероприятиято.

Във връзка с публикувани в интернет пространството видеоклипове от проведени на 16.11.2023 г. в [населено място] протестни действия, Директорът на СДВР се е самосезирал и е издал заповед № 513з-11427 от 17.11.2023 г. (л. 24), (изменена със заповеди №№ 513з - 11662/22.11.2023 г.; 513з - 11868/28.11.2023 г.; 513з - 12009/01.12.2023 г. и 513з - 12169/06.12.2023г.), на основание чл.205, ал.2 от ЗМВР, като е заповядано да бъде извършена проверка по получени данни за извършено дисциплинарно нарушение и установяване на неговия извършител, във връзка с публикуваните в интернет пространството видеоклипове от проведени на 16.11.2023г. в [населено място] протестни действия, организирани по повод футболна среща между националните отбори на Република България и Република У.. Разпоредил е да се извърши проверка на изнесените данни за извършени нарушения на служебната дисциплина и за установяване на извършителите. Определил е състав на комисията и срок за приключване на проверката.

След постъпване на предложение № 513з-115923/22.11.2023г., директорът на СДВР издава Заповед 513з-11662/22.11.2023г., с която е разпоредено извършване на проверка срещу служители на МВР, в частност и срещу жалбоподателя П. С. Л.. Служителят Л. е запознат със заповедта на 23.11.2023г. (л.32). В Заповедта е посочено, че са налице данни за извършено дисциплинарно нарушение на служебната дисциплина от младши инспектор П. С. Л. - старши полицай в 02 група в 03 сектор към отдел „Специализирани полицейски сили" при Столична дирекция на вътрешните работи, за това, че на 16.11.2023 г. около 20:30 ч. на проведени в [населено място] протестни действия, организирани по повод футболна среща между националните отбори на Република У. и Република България в заведение „Бар 75" на [улица], Л. е станал свидетел на неправомерна употреба на физическа сила и помощни средства от страна на полицейски служители в СДВР, като не е предприел следващите се действия, регламентирани в Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР. Поведението на служителя е квалифицирано, като нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал. 1, т. 4 от ЗМВР „неспазване па правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР", а именно: т. 69 „Държавен служител, който е станал свидетел на неетично или опасно поведение, на насилие, нехуманно или обидно отношение към което и да е лице от страна на друг държавен служител, предприема действия за прекратяването им и докладва на ръководителя си независимо от положението в йерархията на извършителя на подобни действия"; т. 83 Държавният служител не прикрива доведеното му до знанието му правонарушение или такова, на което е свидетел, като предприема необходимите действия за неговото предотвратяване, пресичане и разкриване."; т. 85 „В случай на агресивно поведение от страна на нарушителя, държавният служител полага всички усилия, за да предотврати или пресече възможно най-бързо правонарушението и настъпването на неговите общественоопасни последици." и т. 90

държавният служител, който е станал свидетел на насилие от страна на друг държавен служител спрямо задържано лице, се намесва, за да го спре, и уведомява за това своите ръководители", деяние съставомерно по чл. 200, ал. 1, т. 12 от ЗМВР „нарушаване на етичните правила за поведение на държавните служители в МВР”, за което се налага дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца до една година.

С рег.№ 513р-116348/23.11.2023г. (л.94) на служителя е връчена покана за запознаване със Заповед № 513з-11427/17.11.2023г., изменена със Заповед № 513з-11662/22.11.2023, с която е образувано дисциплинарното производство по чл.205, ал.2 от ЗМВР. С поканата служителят е уведомен и за правата му в съответствие с чл.207, ал.8 от ЗМВР, както и е запознат с възможността му, след запознаване със заповедта и посочените в нея фактическа обстановка, правна квалификация и предвиденото в ЗМВР дисциплинарно наказание, да даде писмени обяснения, адресирани до директора на СДВР, както и да представи доказателства за твърдените от него факти и обстоятелства. Посочен е и срок, в който следва да бъдат депозирани-16,00ч. на 24.11.2023г. Връчена е на 23.11.2023г. в 15,20ч., видно от собственоръчно поставения подпис и три имена.

Със Заповед рег.№ 513з-12009/01.12.2023г. е удължен срока за извършване на проверката до 06.01.2024г.

В хода на развилото се дисциплинарно производство е извършен преглед на видеозапис на файл videoplavback, свален от „YOU T.” канал на „Инициатива Правосъдие за всеки” озаглавен „Полиция и футболни фенове около мача България - У.” и камера (10.168.2.4.) от видеонаблюдението на Столицата, за което и изготвен протокол № 513р - 123434/10.12.2023г. Установено е, че един от полицейските служители в заведението е младши инспектор П. С. Л. - старши полицай в 02 група в 03 сектор към отдел „Специализирани полицейски сили" при Столична дирекция на вътрешните работи. В протокол е отразено, че „на петия стоп-кадър в 2:02:14ч., се вижда младши инспектор П. С. Л., който непосредствено зад колоната слиза по стъпалата водещи до втория етаж на заведението, като в дясната си ръка държи стик с камера за заснемане на действията на протестиращите, а на врата си е поставил ремък с оборудване на камерата, и преминавайки през заведението наблюдава действията на служителите в него, с което става свидетел на употребата на неправомерна физическа сила. спрямо граждани и не е предприел действия за предотваряването им“.

В хода на производството са събрани писмени доказателства (заповед № 464з - 940/21.11.2023г. на „За началник“ ОСПС - СДВР за полагане на извънреден труд извън нормативно установеното работно време във връзка със СПО по заповед № 8121з - 1929/15.11.2023 г. на 16.11.2023 г.), за това. че за времето от 20.00 ч. на 16.11.2023 г. до 01.00 ч. на 17.11.2023 г. младши инспектор П. С. Л. е участвал в охраната на масово мероприятие на територията на [населено място] на 16.11.2023 г.: от ежедневна ведомост за разстановка на силите и средствата е установено, че на 16.11.2023 г. за времето от 08.00 ч. до 20.00 ч. младши инспектор Л. е бил назначен в наряд К-300/1.

С. е писмено сведение с № 513р - 115302/21.11.2023г. от старши инспектор П. Г. в което заявява, че след преглед на видео файл свален от „YOU T.” канала на „Правосъдие за всеки” озаглавен „Полиция и футболни фенове около мача България -У.“, разпознава в заведение „Бар 75“ служителя П. Л., който носи стик с камера и слиза от втория етаж на заведението. В писмено сведение № 513р -

115373/21.11.2023г. от главен инспектор В. П., служителят П. Л. също е разпознат, като служителя, който носи стик с камера и слиза от втория етаж на заведението. Снето е писмено сведение № 513р - 115377/21.11.2023г. от младши инспектор В. В., в което заявява, че пред заведение „Бар 75” някой от протестиращите е хвърлил бутилка, която е попаднала в областта на главата му, вследствие на което за около 2-3 минути е бил замаян и му е причерняло пред очите. В този момент е чул разпореждане 20 служителя да отидат към бара с цел да помогнат на колегите си да изведат феновете от заведението, като изрично е било разпоредено да не се използва физическа сила и помощни средства. Не може да посочи кой е дал разпореждането, поради интензивната обстановка и удара в главата му. В. заявява, че е влязъл в заведението, като директно се е насочил към тоалетната, намираща се между първия и втория етаж на заведението. Свалил е каската си, за да се увери, че главата му е добре и след като е видял, че външно няма поражения, е излязъл от тоалетната и е слязъл към вход/изхода на заведението, като е призовавал хората да напуснат заведението без да употребява спрямо тях физическа сила и помощни средства. На записа също така разпознава колегите си Л. П. и П. Л., които са без маски. В писмено сведение № 513р - 115391/21.11.2023 г. от младши експерт Л. П. и писмено сведение № 513р-115394/21.11.2023 г. от инспектор И. О., служителя П. Л. също е разпознат след преглед на видео файл свален от „YOU T.” канала на „Правосъдие за всеки озаглавен „Полиция и футболни фенове около мача България -У.“

Изготвена е Справка, рег.№ 513р-125199/13.12.2023г. до директора на СДВР, на която е поставена резолюция „ДА“ на 21.12.2023г., в която комисията е предложила на мл. Инспектор П. С. Л., станал свидетел на употреба на неправомерна физическа сила и помощни средства от служители на МВР, спрямо граждани, като не е предприел следващите се действия, регламентирани в т.т.69, 83, 85 и 90 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, като извършеното представлява дисциплинарно нарушение по смисъла на чл.194, ал.2, т.4 от ЗМВР-„неспазване на правилата на Етичния кодекс (ЕК) за поведение на държавните служители в МВР“, съставомерно по чл.200, ал.1, т.12 от ЗМВР „нарушаване на етичните правила на държавните служители в МВР“, да му бъде наложено дисциплинарно наказание „порицание“за срок от една година.

До лицето е отправена и Покана с 513р-125312 от 13.12.2023г. от дисциплинарно - разследващия орган (л.73) за запознаване с обобщена справка и материалите по дисциплинарното производство и даване на допълнителни писмени обяснения или възражения, като е посочено, че в срок от 24 часа след връчването може да изрази своите обяснение или възражения. Поканата е връчена на 13.12.2023г. в16:00 часа (л.73). С Протокол рег.№ 513р-128094 от 19.12.2023г. се установява, че в посочения срок от страна на жалбоподателя не са депозирани обяснения или възражения (л.15).

Съобразявайки се с констатациите и цялостната проверка по случая директорът на СДВР е издал Заповед № 513з-13029 от 28.12.2023г., с която на основание чл. 204, т. 3 от ЗМВР, чл.194, ал.2, т. 4 от ЗМВР - "неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР" (не са спазени разпоредбите на т.69, т.83, т.85 и т.90 от ЕК), чл.197, ал.1, т. 3 от ЗМВРи чл.200, ал. 1, т. 12 от ЗМВР "нарушаване на етичните правила за поведение на държавните служители в МВР" е наложено дисциплинарно наказание "Порицание" за срок от 1 (една) година на младши инспектор П. С. Л.– старши полицай в 02 група в 03 сектор към отдел „Специализирани полицейски сили“ при СДВР.

Дисциплинарно наказващия орган е приел, че доказателствата, които подкрепят дисциплинарното нарушение са справка рег. № 513р-125199/13.12.2023г. (л.42) и сведения рег. № 513р-115387 от 21.11.2023 г. (л.127), дадени от служителя Л., прието от директора на СДВР като писмено обяснение (поставена резолюция „Приех обяснението”-директор на СДВР дата 20.12.2023г. и подпис”). Заповедта за налагане на дисциплинарно наказание е връчена на 02.0.2024г.(л.14).

В хода на съдебното оспорване са ангажирани гласни доказателства. В качеството на свидетел е разпитан К. Б. Ш., от чийто показания се установява, че заедно с жалбоподателя са колеги и в спорната ситуация са били заедно, като Л. е носел служебно зачислена камера, предвид, че е оператор и е следвало да се заснемат действията на протестиращите и на служителите. Посочва, че пред бара, където им е било разпоредено да се насочат, е станало голямо струпване, хората са започнали да ги замерват с бутилки, като една от тях е ударила един от полицаите. Свидетелства, че е видял човека, хвърлил въпросната бутилка да влиза в заведението и да се качва на втория етаж и го е последвал, предвид, че е видял лицето му. Последвали са го с камерата за да установят самоличността му и да го заснемат. Уточнява, че са с тежко снаряжение и трудно подвижни, като каските и шлемовете ограничават видимостта им. Като са се качили на втория етаж, не са установили лицето, предвид че е настанала суматоха. Твърди, че не е видял никой от полицаите да превишава правата си, както и не е видял да се развива агресия от полицаи пред тях.

Горната фактическа обстановка се възприе от приетите като годни доказателства документи, съдържащи се в административната преписка. Голяма част от документите по делото са свързани с установени дисциплинарни нарушения, извършени на 16.11.2023г. от полицейски служители: гл. инспектор В. Х. П., старши инспектор П. Г. Г., ст. инспектор И. Р. Ч., мл. експерт Л. П. П., мл. инспектор К. Б. Ш., мл. инспектор В. Р. В., мл. инспектор К. Б. Я. и мл. инспектор И. Г. Г., за които със същата справка с рег. № 513р-125199 от 13.12.2023 г. са установени дисциплинарни нарушения, поради което същите се приемат за неотнормирани към спора.

При така установените факти, настоящият състав на Административен съд-София град, като извърши по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице по чл. 147, ал. 1 от АПК, чиито законни права и интереси са засегнати от оспорения акт, против заповед, подлежаща на основание чл. 211 от ЗМВР на пряк съдебен контрол, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган. Съгласно чл. 204, т. 3 от ЗМВР всички дисциплинарни наказания по чл. 197 от ЗМВР за служителите на младши изпълнителски длъжности се налагат от ръководителите на структурите по чл. 37 от закона. В настоящия случай дисциплинарното наказание е по чл. 197, ал. 1, т. 3 от ЗМВР - "порицание". То е наложено на лице, заемащо длъжност "старши полицаи" със специфично наименование

"младши инспектор", която съгласно Класификатора на длъжностите в МВР за служители по чл. 142, ал. 1, т. 1 и 3 и, ал. 3 от ЗМВР, утвърден със Заповед № 8121з-140/24.01.2017 г., е младши изпълнителска длъжност. С оглед на това, компетентен да издаде заповедта по чл. 204 от ЗМВР е директорът на СДВР, който е и издател на оспорения административен акт. С оглед на това не са налице отменителни основания по чл. 146, т. 1 от АПК.

Актът е обективиран в писмена форма, и формално отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 и чл. 204 от ЗМВР. Има необходимото съдържание разписано в чл. 210, ал. 1 от ЗМВР. Посочени са извършител, място, време и обстоятелства, при които е прието, че е извършено дисциплинарното нарушение и е посочена правната му квалификация. Посочени са доказателствата, въз основа на които е установена фактичката обстановка. Индивидуализирано е дисциплинарното наказание и е посочено основаниято за налагането му. Конкретизиран е органът и срокът за обжалване. Датиран е и е подписан. С оглед на това не са налице основания за отмяна на акта в условията на чл. 146, т. 2 от АПК.

Относно сроковете за реализиране на дисциплинарната отговорност, съдът констатира следното:

Съгласно чл. 195, ал. 1 от ЗМВР "Дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му". В случая дисциплинарното нарушение е извършено на 16.11.2023 година и е открито по смисъла вложен в чл. 196, ал. 1 от ЗМВР на 20.12.2023 година, дата, на която е сведено до знанието на компетентния орган изготвената от назначената комисия справка, с която е прието, че е налице основание за реализиране на дисциплинарна отговорност на жалбоподателя, съгласно чл. 200, ал. 1, т. 12 от ЗМВР за допуснатото нарушение по чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР. Оспорваната заповед е издадена на 28.12.2023 година. Следователно дисциплинарното наказание е наложено в срока по чл. 195, ал. 1 от ЗМВР.

Според настоящия съдебен състав са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила в хода на дисциплинарното производство, като по този начин са нарушени основни принципи при водене на дисциплинарното производство, което от своя страна е довело и до неправилно прилагане на материалния закон- основания за отмяна по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК. Доводите в тази връзка са следните:

Дисциплинарно производство се образува при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение и за неговия извършител, съгласно чл. 205, ал. 1 от ЗМВР. От материалите по делото се установява, че във връзка с публикувани в интернет пространството видеоклипове от проведени на 16.11.2023г. протестни действия, съдържащи данни за неправомерна употреба на физическа сила от страна на служители на МВР спрямо протестиращи граждани, Директорът на СДРВ е разпоредил извършване на проверка по реда на чл. 205, ал. 2 от ЗМВР за установяване на извършителите.

От събраните в хода на дисциплинарното производство доказателства не се установява жалбоподателят да е извършил нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 197, ал. 2, т. 4 от ЗМВР. От събраните от

комисията доказателства в хода на проверката следва да се приеме, че комисията трябва да е установила данни, че конкретни служители са превишили полицейските си правомощия, като са употребили физическа сила по време на протестите на 16.11.2023 г. спрямо граждани без това да е било необходимо, на която употребена сила следва да са станали свидетели други полицейски служители, които от своя страна да не са извършили дължими се действия, съгласно изискванията в етичния кодекс. От справка рег. № 513р-125199 от 13.12.2023 г. не може по еднозначен начин да се изведе извод в тази насока. Установяванията по отношение на жалбоподателя не сочат същият да е извършил противоправно деяние, а за това, че е станал свидетел на такова. Проблемът тук се свързва с това, че не може по категоричен начин да се изведе конкретното противоправно деяние, на което жалбоподателят да е станал свидетел, нито е ясно извършеното деяние, довело до накърняване на правата и свободите на гражданите - срещу кого конкретно и от кого точно е извършено. Това е така, защото в заповедта не са изложени никакви мотиви, от които да се направи извод, че на посоченото място и евентуално в часови диапазон 20:27 часа до 20:30 часа конкретен/и служител/и е/са извършил/и противоправно деяние, на което деяние/я да е станал свидетел жалбоподателя. Доколкото е прието, че нарушението е доказано от справката на разследващия орган и материалите към нея, то няма пречка мотивите да се съдържат в друг, изходящ от същия административен орган документ (Тълкувателно решение № 16 от 31.03.1975 г. на ОСГК на ВС).

В справката се сочи и съответно на жалбоподателя е предявено, че с присъствието си в "Бар 75" е станал свидетел на използвана неправомерна сила и помощни средства от служители в МВР спрямо граждани, за което не е докладвал по съответния ред и не е предприел действия по прекратяване на правонарушението. Липсата на конкретно индивидуализирано както в справката, така и в заповедта противоправно деяние, т. е. такова действие или бездействие, което обективно да води до накърняване на субективно право или правнозначима ценност от категорията на естествените права и което да е правно нетърпимо, на което да е станал свидетел жалбоподателя, ограничава правото му на защита от една страна, а от друга възпрепятства извършване на проверката на законосъобразност на заповедта. На следващо място от дословно пресъздадените в справката сведения (л.53 и сл.), дадени от полицейските служители: П. Г. с рег. № 513р-115302/21.11.2023 г.; В. П. с рег. № 513р-115373/21.11.2023 година; В. В. с рег. № 513р-115377/21.11.2023г.; Л. П. с рег.№ 513р-115391/21/11/2023г., Ш. с рег. № 513р-115380/21.11.2023 година; И. О. с рег. № 513р-115394/21.11.2023 г. се следва, че тези служители са разпознали жалбоподателя П. Л. като служителя, държащ статив за камерата в заведението, което присъствие Л. не отрича, видно от негово сведение рег. № 513р-115387/21.11.2023г. От тези сведения е видно, че няма никакви данни за извършено противоправно деяние, на което да е разпознат извършител, както и няма данни жалбоподателя да е станал свидетел на някакво деяние. Дисциплинарно разследващият орган без да е направил анализ на дадените сведения е счел, че сведенията в този им вид са достатъчни за установяване на дисциплинарно нарушение.

От доказателствата по делото е напълно неясно едно ли е деянието или са няколко такива, от един или няколко служители е/са извършено/и по едно време или в различен часови диапазон. Всичко това е повлияло върху законосъобразността на оспорения административен акт, тъй като нито в него, нито в съпътстващите го документи е възприета в цялост фактическа обстановка при извършване на нарушението и липсва действителен анализ на доказателствата и обстоятелствата, при които е извършено нарушението. Изложеното мотивира състава да приеме, че фактическата обстановка е изцяло неизяснена и дисциплинарното обвинение е недоказано.

Следва да се посочи, че дисциплинарното обвинение не може да почива на предположения. Описанието на деянието и обстоятелствата, при които е извършено, както и събирането на относими и надлежни доказателства, е от съществено значение за отговора на въпроса дали деянието съставлява или не дисциплинарно нарушение и ако е така - то да бъде правилно квалифицирано. ДНО дължи да изложи ясно и недвусмислено установената фактическа обстановка, което в случая не е сторено, както и да анализира по отделно и в съвкупност събрания доказателствен материал, което в случая също не е направено. По заповед № 513з-11662 от 22.11.2023 г. на директора на СДВР, с която е образувана проверка срещу седем полицейски служители реално не са събрани никакви доказателства, които да са относими към предявеното и жалбоподателя обвинение с оспорената в настоящето производство заповед. Единствения неоспорим факт е, че жалбоподателят е бил в заведението, но по никакъв начин не е доказано, че същият е станал свидетел на употреба на неправомерна физическа сила и какво точно е възприел. Недоумение поражда констатацията в заповедта, че със сведенията си Л. потвърждава, че е станал свидетел на извършено противоправно деяние. В хода на цялото производство жалбоподателя П. С. Л. е дал единствено сведение с рег. № 513р-115387/21.11.2023г. (л.127), но в него няма изложено нищо такова, от което да се направи извод, че е очевидец на каквото и да било.

Въз основа на изложеното настоящия състав приема, че ДНО неправилно е установил фактическата обстановка по преписката, приемайки за безспорно установено, че с действията си жалбоподателят е нарушил Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР. Макар и в оспорената заповед да са изписани като нарушени няколко разпоредби на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, характерното за тях е, че съставът на дисциплинарното нарушение предполага наличието на правонарушение, извършено от трето лице, което държавният служител в качеството си на свидетел, прикрива и не предприема необходимите действия за неговото предотвратяване, пресичане и разкриване. В конкретния случай нормите от Етичния кодекс не са нарушени, доколкото липсва установяване на правонарушителя, съответно не са налице действия по прикриване на правонарушение. Деянието, за което е подведен под отговорност жалбоподателя е не за извършено от него противоправно деяние, а за това, че е станал свидетел на такова, но не е докладвал по надлежния ред. След като остава напълно неясно, и не е предявено на кое конкретно деяние е станал свидетел Л., то и същият не е имал какво да докладва и да прикрива,

съответно не е налице нарушение и на правилата на Етичния кодекс. По изложените съображения съдът приема, че заповедта е материално незаконосъобразна и като такава следва да се отмени.

На следващо място, съдът намира, че е налице и нарушение на изискванията на чл. 206, ал. 1 от ЗМВР. В случая покана от дисциплинарно наказващия орган по реда на чл. 206, ал. 1 от ЗМВР въобще не е отправяна. По покана рег. № 513р-125312/13.12.2023г. (л.73) на дисциплинарно разследващия орган не са дадени обяснения. Приетите сведения с рег. № 513р-115387/21.11.2023г., не представляват обяснения по смисъла на чл. 206, ал. 1 от ЗМВР, подлежащи на приемане от наказващия орган. Въз основа на това следва, че дисциплинарно наказващият орган е допуснал съществено нарушение на административно производствените правила, тъй като не е отправил покана по смисъла на чл. 206, ал. 1 от ЗМВР. Това по съществото си представлява основание за отмяна на акта по смисъла на чл. 146, т. 3 от АПК. Въз основа на изложеното настоящият състав приема жалбата за основателна. Заповед № 513з-130289 от 28.12.2023г., издадена от директор на СДВР е незаконосъобразна, като постановена в нарушение на процесуалния и материалния закон, поради което ще се отмени на основание чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК.

Предвид изхода на спора жалбоподателят има право на разноски. Присъждане на разноски е своевременно заявено и е придружено със списък на разноските по чл. 80 от ГПК, видно от които разноски се искат за заплатена държавна такса размер на 10 лева и за адвокатско възнаграждение в размер на 750.00 лева, съгласно договор за правна защита и съдействие № 0893 от 12.03.2024г. (л.184). В писмени бележки, докладвани по делото, пълномощникът на ответника прави възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. Същото се приема за неоснователно доколкото съгласно чл. 8, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1/2004 година за минималните размери на адвокатските възнаграждения, минималният размер на адвокатско възнаграждение за процесуално представителство за защита по дела по ЗМВР е определен на 750.00лв. Въз основа на изложеното и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ответникът по жалбата ще бъде осъден да заплати на жалбоподателя съдебни разноски по делото в размер на 760.00 (седемстотин и шестдесет) лв., представляващи заплатена такса за образуване на съдебно производство и адвокатско възнаграждение.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, Административен съд София- град, първо отделение, 4-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалба на П. С. Л., ЕГН: [ЕГН] от [населено място], Заповед № 513з-13029 от 28.12.2023г. на Директора на Столична дирекция на вътрешните работи.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи, да заплати на П. С. Л., с [ЕГН], съдебни разноски в размер на 760.00 (седемстотин и шестдесет) лева. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно чл. 211 от ЗМВР.

СЪДИЯ: